

KEEMIKKO

Kemia-lehden pakinoitsija
Keemikko väittää katsovansa
maailman menoa erlenmeyerlasien läpi.
Valkoisen takin alla piilee kuitenkin
monitaitoinen maailmankansalainen,
jolle mikään inhimillinen
ei ole vierasta.

Kaulaa myöten mönjässä

KEMIA ja arkikemia ovat kuin avioeroa hakeva julkkispari: ne ovat kasvaneet erilleen. Alun perin avaruuden ajateltiin olevan eetteriä, mutta nyt tiedämme sen tyhjäksi. Puhkielessä radioaalto etenevät silti eetterissä.

Sama koskee mönjää. Kemistin mielestä aine on lyijyä, mutta arkipäivä on osoittanut sille aivan muunlaisen sisällön.

Kun pietarsaarelaisen tehtaan saunapalvatus kinkun lihapitoisuudeksi ilmoitetaan 60 prosenttia, ymmärrämme lopun olevan täytettä: siis mönjää. Illanistujaisissa voi tosin törsäätä keski-suomalaisiin makkaroihin, joiden lihasisältö on 96 prosenttia eli sama kuin lääkespriin.

Sadan prosentin etanoli olisi huoneenlämmössä kaasua. 100-prosenttinen makkarakaasu taas olisi jokaisen elopainostaan huolestuneen unelma, mutta tekisi laihdutusteollisuudesta tarpeettoman.

Makkaraan on siksi lisättävä mönjää, joka toimii samalla periaatteella kuin purjeveneen lyijypainoköli. Riittävä lisämönjä saa painovoiman vetämään puntarin viisarin niin lähelle tappia, ettei dieettitemppumyyjillä ole huolen häivää.

MÖNJÄÄ tarjoillaan myös virtuaali-muodossa. Tietokoneemme päivittää itsensä mönjällä joka päivä. Toimenpiteen tarkoituksena on heittää santaa koneen rattaisiin, sotkea käyttöjärjestelmän rekisterit ja luoda tarve uusi-

en ohjelmien ja lopulta uuden koneen ostamiseksi.

Mikäli tietokoneen jättäisi päivittämättä, mönjä ei pääsisi kovettamaan sen valtimoita, vaan masiina raksuttaisi uskollisesti palvelen vuosikymmeniä, mikä ei olisi kompuutteribisneksen etujen mukaista.

Mönjää tulee myös sähköpostin täydeltä. Sitä lähettää tiheään tahtiin esimerkiksi se nigerialainen prinssieverssti, jonka öljy-yhtiöllä on hirvittävästi rahaa mutta liian pieni pankkitili.

Voimme vain toivoa, että jokin kehitysapujärjestö alkaa lahjoittaa riittävän suuria tilejä, joista prinssieversstijohtajaministerikin saa dollareilleen tilavamman kodin.

MYÖS auton moottoriin saattaa ilmaantua mönjää. Arkikemisti tietää, kuinka tilanne hoidetaan: kulkuväline on silloin tällöin vietävä ulkoilemaan autobaanalle tai sen puutteessa edes moottoritielle. Siellä on päästeltävä tuhatta ja sataa, jotta mönjä palaa pois konehuoneesta.

Rituaalia voi verrata mehiläisten puhdistuslento. Kimalaiset liihottelevat ympäriinsä päästäkseen painolastistaan. Mönjä siis pitää pörisijän ilmaa ja autoilijan tavoittelemassa pikavoittoa päivystävältä ratsiapartiolta.

Mönjää kerää uunikin. Mitä useammin sen putsaa, sitä kovemmin mönjä seinämiin takertuu. Puhtain uuni on sillä, joka syö ulkona ja välttää näin mönjän kokonaan.

Toisaalta saamme myös olla vanhoille koneille paljosta kiitollisia. Uusimmat uunit poistelevat karstan pyrolyysillä ihan itseksensä, mutta iäkäämmät mallit vaativat säännöllisesti kunnan vaahdotuskäsittelyn kunnan kemikaaleilla. Mönjättömässä maailmassa kemianteollisuudella ei olisi sijaa eikä kemisteillä työpaikkoja.

MÖNJÄÄ on sekin aine, joka vuosien ja makkaroiden myötä kertyy verisuontemme seinämiin. Näkyvämmän mönjä kasaantuu renkaiksi keskivartalollemme.

Viimeisen tiedon mukaan vyötärömönjä on kuitenkin korkoa kasvava investointi. Läskistä voi nimittäin eristää kantasoluja, joista taas voi rakentaa kaikki ihmisen mahdollisesti tarvitsemat varaosat. Kaukaa viisas varaakin ympärilleen jenkakahvat, joista tulevaisuuden lääketiede pääsee lohkaisemaan solut uusia elimiä varten.

Koska mönjä on painavaa, sitä ei voi kumota eetterillä, joka ei paina mitään. Eetterin keveys perustuu tunteeseen, jonka saavuttaa ainetta haistelemalla, mikä on vähemmän suositeltavaa kuin eteeristen öljyjen tuoksuttelu.

Maapallo joka tapauksessa pyörii mönjällä eetterin täyttämässä avaruudessa. Joka muuta väittää, on kemisti.

Keemikko

Kantasoluilla hyvin pehmustettu